

[Oluf Pedersen.]

alle sider efterspørger; men det er også den reform, som vort folk og vort land trænger til, og som vi må gennemføre. Selvom det nok vil vise sig, at det tager sin tid, tror jeg sikkert, det er den vej, vi skal gå, når vi her i tinget vil tjene vort folk godt.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 2. december, kl. 13 med følgende dagsorden:

Fortsættelse af første behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

Mødet hævet kl. 16⁴⁸.

31. møde.

Fredag den 2. december kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler justitsministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om adoption.

Udvalget angående forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om oprettelse af en landskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

I skrivelse af dags dato anmoder ministeren for offentlige arbejder om, at der må blive foretaget valg af et medlem til jernbanerådet i stedet for fhv. folketingsmand

Oluf Carlsson, der har ønsket at udtræde af rådet.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede justitsminister, for at han kan fremsætte det nu anmeldte lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om adoption.*

Ved adoption skabes, som ærede medlemmer vil vide, et kunstigt slægtskabsforhold mellem adoptivbarn og adoptant, således at adoptivbarnet regnes for barn af adoptanten. Her i landet har der været adgang til at stifte et sådant adoptivforhold i mere end 150 år, men først i 1923 fik vi en adoptionslov. Før denne lov måtte man søge reglerne om adoptionens stiftelse i bevillingspraksis, og adoptionens retsvirkninger var afhængige af bevillingens indhold i det enkelte tilfælde. I 1913 afgav familieretskommissionen som led i det fællesskandinaviske lovgivningsarbejde på familierettens område en betænkning indeholdende et udkast til en adoptionslov, og dette udkast dannede grundlag for adoptionsloven af 1923. Det er denne lov, der nu foreslås afløst af en ny adoptionslov.

På et område som dette er det af særlig betydning, at der hersker stabilitet i lovgivningen, og der bør ikke foretages ændringer i de grundlæggende regler, medmindre stærke grunde taler herfor. Jeg er imidlertid overbevist om, at tiden er inde til at tage loven op til revision. Initiativet til en drøftelse af adoptionslovgivningen er taget fra svensk side, idet man indenfor de samarbejdende nordiske udvalg, der havde fået til opgave at drøfte lovgivningen om børn udenfor ægteskab, bragte spørgsmålet om en revision af adoptionslovens arveretlige virkninger på bane. Der blev herefter optaget et samarbejde mellem Finland, Norge, Sverige og Danmark om revision af adoptionslovgivningen i dens helhed, og som resultat af dette samarbejde foreligger der i alle fire lande betænkninger indeholdende udkast til ny lovgivning på dette område. Under behandlingen i de enkelte lande af disse udkast blev der rejst forskellige spørgsmål, der søgtes løst i fællesskab, med det resultat, at der opnåedes enighed om udarbejdelse af forslag, der er ens,